

enkelte stillede Ændringsforslag. Dette er maaske ikke nogen videre fuldkommen Affattelse af en Betænkning, men den er fremkommet som Udslag af den Maade, hvorpaa Forholdene har stillet sig i Udvalget, og denne Affattelsesform har i alt Fald den Fordel, at Betænkningen er blevet meget let overskuelig for de enkelte Medlemmer, idet de for hvert enkelt Ændringsforslag kan finde Begrundelsen paa det tilsvarende Sted i Betænkningen og gøre sig fortrolig med de Betragtninger, der interesserer dem til Støtte for de Forslag, som de særlig ønsker at fordybe sig i, uden at dette koster videre Ulejlighed. Og da jeg tør forudsætte, at ærede Medlemmer har benyttet sig af den Lejlighed, der saaledes er givet dem til let Orientering i Begrundelsen af de enkelte Ændringsforslag, vil det ikke være nødvendigt for mig at gennemgaa alle Ændringsforslagene. Jeg kan nøjes med at udtale mig om de vigtigere, og da væsentlig om dem, som jeg har været med til at stille, idet jeg tør gaa ud fra, at de Bemærkninger, der skal gøres til Begrundelse af de øvrige Forslag, vil fremkomme fra de forskellige ærede Forslagsstillere.

Jeg skal da først bede ærede Medlemmer se paa Ændringsforslag Nr. 2. Der er her Spørgsmaal om Fastsættelsen af den Alkoholgrænse, der skal gøre Øl til stærk Drik. Denne Procent har hidtil været $2\frac{1}{4}$, og det samme Tal er foreslaaet i Lovforslaget. Forslagsstillerne mener imidlertid, at denne Grænse ligger for lavt, og at det Øl, der praktisk talt maa siges ikke at kunne virke berusende, ikke i Loven bør betragtes som stærk Drik. Dette gælder efter Forslagsstillerne Mening om det Øl, der nu brygges under Restriktionerne, selv om det er undergæret. Derimod mener Forslagsstillerne ikke, at det almindelige Bajerskøl, som man bryggede det før Restriktionerne, hvad enten der nu er Tale om Lagerøl eller Pilsnerøl, kan betragtes som ikke stærkt. Der er vistnok tilstrækkeligt Alkohol til, at man kan drikke sig fuld i det, det har Erfaringen ogsaa vist. Der har ogsaa kunnet finde Misbrug Sted med Hensyn til Beværtning med det almindelige Bajerskøl lige saavel som med Beværtning med Brændevin. De Medlemmer af Udvalget, der har stillet Forslag Nr. 2, mener af Hensyn hertil, at man bør sætte Grænsen fra $2\frac{1}{4}$ op til $3\frac{1}{2}$ Procent. Derimod har man ikke kunnet følge de Medlemmer, der har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1, der vil sætte Grænsen op til $4\frac{1}{4}$ pCt., idet man derved kommer op til eller i alt Fald tæt op til den Alkohol-

procent, som forinden Restriktionerne var den almindelige med Hensyn til Bajerskøl.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 3, der handler om det Tidsrum, for hvilket Beværterbevillinger skal gives. Efter den nugældende Lov bestemmes dette Tidsrum ved Beværtervedtægt, og man kan der vedtage, at Bevillingerne skal kunne gives paa Livstid eller paa Aaremaal. I Lovforslaget er det nu foreslaaet, at Bevillingerne Varighed altid skal være 5 Aar. De, der har stillet Ændringsforslag Nr. 3, mener imidlertid, at 5 Aar i mange Tilfælde vil være for kort Tid. Det er et naturligt og rimeligt Krav fra Beværternes Side, at deres Erhverv sikres dem i alt Fald for en længere Aarrække, naar de driver deres Virksomhed forsvarligt. Og hvis man aldrig kan give Beværterbevillinger for længere Tid end 5 Aar, maa det befrygtes, at Kapitalen vil vige tilbage fra at lade sig anbringe i Beværtninger, navnlig de Beværtninger, der kræver store Anlægsudgifter, og det er ofte de Beværtninger, der har gode, sunde og lyse Lokaler, og som man derfor maatte ønske fremmet. Af disse Grunde mener Forslagsstillerne til Ændringsforslag Nr. 3, at man bør gaa noget videre og i alt Fald give Adgang til at gaa videre end til 5 Aar. Nogle af Forslagsstillerne, hvortil jeg hører, mener, at det vilde være rigtigt at blive staaende ved de Regler, vi nu har i den gældende Vedtægt, saaledes at man efter Vedtægten kunde gaa op til at give Bevillinger paa Livstid. Det er noget, der sker baade i København og paa Frederiksberg, og det er en Ordning, man har følt sig tilfreds med, og som man fra Kommunalbestyrelsernes Side nødig vil af med. Men de Medlemmer, der har den Opfattelse, har resigneret for at blive enige med de øvrige Forslagsstillere, og Resultatet er da blevet, at man foreslaar, at det fremdeles skal fastsættes ved Vedtægt, for hvor lang Tid en Beværterbevilling kan meddeles, men at der nu ikke længere bliver Spørgsmaal om at give en Bevilling paa Livstid. Den vil kun kunne gives paa Aaremaal, og det højeste Aaremaal bliver da 10 Aar. Denne Tid kan vel antages at blive benyttet i alt Fald i de større Byer.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 4. Der er Tale om den saakaldte Syndikatdrift, d. v. s., at man lader Beværtningerne drive ved et under Kommunalbestyrelsens Tilsyn virkende Selskab, der driver Virksomheden i Offentlighedens Interesse og uden anden Fortjeneste end den indskudte Kapitals passende Forrentning.